

عنوان مقاله:

تحلیل بن مایه های اسطوره ای داستان «بانوی باغ» شهریار مندنی پور

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 18، شماره 69 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

رقیه محمودی وند بختیاری - دانشجوی دکتری تخصصی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

پروانه عادل زاده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، ایران

کامران پاشایی فخری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

داستان کوتاه بانوی باغ از هفت ناخدای مندنی پور، شرح دیدگاهی پدرسالارانه درباره زن و جامعه ای است که در آن زندگی می کند. وی برای بیان دیدگاه های خود از جامعه و سرزمینش از زبان نماد و بن مایه های اساطیری در فضای بوف کوری و وهمناک استمداد می جوید. این مقاله می کوشد با دیدگاه اسطوره ای و روش توصیفی تحلیلی پاسخ دهد که نویسنده از کدام بن مایه ها و روایات اسطوره ای برای تفهیم بهتر داستان بهره جسته است؟ و آیا این بن مایه ها در تار و پود داستان فرو رفته اند یا صرفاً به صورتی نمادین حضور دارند؟ مندنی پور برای توضیح مرگ زیبایی و پیشرفت، عدم تغییر و نرسیدن به آمال در سرزمینش، از اسطوره سفر به جهان زیرین، مرگ ایزد گیاهی سخن می گوید و از نمادهای مربوط به دوران برزیگری چاه، گل و... نام می برد؛ عامل نابودی را دیو می نامد و تقابلی بین ایزدبانوی برزیگری و خدای آریابیان ایجاد می کند. نویسنده با آگاهی از «تکرار اساطیر در زمان مقدس» تبیین می کند که در هر زمان قهرمانی سعی در تغییری شگرف دارد و در نهایت به آن ایده آل نمی رسد، چراکه افراد، حقیقت، زیبایی و تغییر را در پدیده خاصی می جویند.

کلمات کلیدی:

هفت ناخدا، بانوی باغ، شهریار مندنی پور، بن مایه های اسطوره ای، روایت اسطوره ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577340>

